

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci žalobcu **I. J.**, Š.X., M., proti žalovanému **JUDr. ŠH.**, Ž.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu L.S., P.X., S.J., o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 Cbi 54/05, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. septembra 2005, č. k. 2 Obo 251/2005, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 22.9.2005, č. k. 2 Obo 251/2005-94, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie z dôvodu litispendencie zastavené (§ 83 OSP). Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že v danej veci žalobca podal žalobu na základe výzvy súdu prvého stupňa, ktorý na oznámenie žalobcu, že už takúto žalobu podal dňa 16.5.2005 a je vedená pod sp. zn. 7 Cbi 40/2000, ho upozornil, že skoršie podaná žaloba môže byť zamietnutá z dôvodu, že bola podaná predčasne. Súd prvého stupňa správne konanie v danej veci zastavil, pretože ide o prekážku začatého konania (§ 83 OSP). Pre podanie žaloby podľa § 19 ods. 1 ZKV nie je podstatné, či bola podaná na základe výzvy súdu alebo nie. Pre rozhodnutie súdu je podstatné, či takáto žaloba bola podaná.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a navrhol ho spolu s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Na zdôvodnenie dovolania uviedol, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ OSP a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Žalobca žalobu podal na základe výzvy súdu prvého stupňa, ktorý na oznámenie žalobcu, že už takúto žalobu podal 16.5.2005 a je vedená pod sp. zn. 7 Cbi 40/2005, ho upozornil, že skoršie podaný návrh môže byť zamietnutý z dôvodu, že bol podaný predčasne.

Žalobca sa nestotožnil s uvedeným právnym názorom konkurzného súdu, pokladal výzvu k opätovnému podaniu žaloby za zmätočnú a požiadal konkurzný súd podaním z 20.6.2005 o zrušenie výzvy. Na túto výzvu súd nereagoval.

V prípade, že sa prvostupňový súd nestotožní s citovaným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto veci a vo veci vedenej pod sp. zn. 7 Cbi 40/2005, žalobu zamietne z dôvodu predčasnosti, nebude o právach žalobcu meritórne rozhodnuté.

Postupom súdu prvého stupňa a následne tiež postupom odvolacieho súdu vzniká hrozba, že právoplatnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu bude žalobcovi, ako účastníkovi konania, odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko po právoplatnom zamietnutí žalobného návrhu žalobcu v rámci tohto konania a zamietnutí žalobného návrhu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 40/2005 pre predčasnosť, si už žalobca nebude môcť predmetný nárok uplatniť v žiadnom inom konaní pre prekážku už raz rozhodnutej veci, a teda v tomto prípade by súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Súd v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 40/2005 nie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v tejto veci. Vychádzame z názoru, že je úlohou dovolacieho súdu svojou rozhodovacou činnosťou zjednocovať judikatúru a v konečnej inštancii odstrániť stav právnej neistoty žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolacích (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal uznesenie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Z obsahu dovolania vyplýva, že ani sám dovolateľ nie je presvedčený o celkovej dôvodnosti podaného dovolania a podáva ho iba z dôvodu právnej istoty, aby v dvoch totožných veciach nedošlo k situácii, že ani v jednej z nich nebude rozhodnuté podľa hmotného práva. Tento postup dovolateľa nie je dôvodný. V danej veci súd prvého stupňa, ako aj súd odvolacích vo veci rozhodli správne, keď konanie o tej istej žalobe, došlej súdu neskôr, z dôvodu litispendencie (§ 83 OSP) zastavili. Je nepochybné, že žalobca rovnaký predmet konania už uplatnil na súde prvého stupňa dňa 16.5.2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 40/2005. Podľa ust. § 83 OSP začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Keďže žalobca žalobou zo 6.7.2005 sp. zn. 7 Cbi 54/05 uplatnil rovnaký nárok, ako v predchádzajúcej žalobe, súd nemal inú možnosť, ako následné konanie (7 Cbi 54/05) z dôvodu ust. § 83 OSP zastaviť. V tomto smere súd nie je oprávnený skúmať, že ako v predchádzajúcej veci (v danom prípade vo veci 7 Cbi 40/2005) bude rozhodnuté, prípadne, kedy bude rozhodnuté. Súd skúma iba to, či ide o tú istú vec. Z tohto dôvodu postup konkurzného súdu v tom, že žalobcu vyzval na podanie žaloby, nebol správny. V danom prípade žaloba vedená pod sp. zn. 7 Cbi 40/2005 predčasne podaná nebola, lebo konkurz na majetok dlžníka už bol vyhlásený. Ako správne už uviedol odvolací súd ust. § 19 ZKV podanie žaloby neviaže na výzvu súdu. Napokon vo všeobecnosti aj v prípade, keď dôjde k predčasnému podaniu žalobcu, pre rozhodnutie je podstatný stav existujúci v čase vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 OSP).

Na základe uvedených dôvodov dovolacích súd dospel k záveru, že rozhodnutím, ktorým v danej veci bolo konanie zastavené z dôvodu litispendencie, nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP) a keďže dovolacích

súd nezistil žiadne vady taxatívne uvedené v ust. § 237 OSP, preto dovolanie odmietol (§ 243b ods. 4 v spojení s ust. § 218 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 27. septembra 2007

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu